

Sygn. akt II AKa 163/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Przemysław Filipkowski (spr.)

Sędziowie: SA – Dorota Radlińska

SA – Anna Nowakowska

Protokolant: – Katarzyna Wójcik

przy udziale prokuratora Przemysława Roli

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2023 r.

sprawy:

1) S. R. (1) urodz. (...) w N. syna J. i D.

2) E. Z. (1) urodz. (...) w U. syna Z. i W.

oskarżonych z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.; z art. 258 § 1 k.k.; z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych i prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 12 lutego 2021 r. sygn. akt V K 86/20

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych S. R. (1) i E. Z. (1) w ten sposób, że:

a) co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie I obu oskarżonym eliminuje sformułowanie „czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu”, z kwalifikacji prawnej i podstawy prawnej wymiaru kar eliminuje art. 65 § 1 k.k., przyjmuje na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę prawną wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r.;

b) co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie II S. R. (1) przyjmuje, że został on popełniony w okresie od 27 lipca 2018 r. do 2 marca 2019 r. wspólnie i w porozumieniu z E. Z. (1), ustala ilość wprowadzonego do obrotu siarczanu amfetaminy na 58.546,94 gramy, uczestniczenie oskarżonych w obrocie znaczną ilością zasadowej amfetaminy w ilości 11,5 litra, dodatkowo udział oskarżonego w transakcjach wymienionych w opisie czynu w punktach 4, 13, 14, 15, 18, 20, 31, 32, 34, od 37 do 40, od 42 do 45 i od 47 do 52, a nadto przyjmuje na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę prawną wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r.;

c) co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie III E. Z. (1) przyjmuje, że został on popełniony w okresie od 27 lipca 2018 r. do 2 marca 2019 r. wspólnie i w porozumieniu ze S. R. (1), ustala ilość wprowadzonego do obrotu siarczanu amfetaminy na 58.546,94 gramy, uczestniczenie oskarżonych w obrocie znaczną ilością zasadowej amfetaminy w ilości 11,5 litra, dodatkowo udział S. R. (1) w transakcjach wymienionych w opisie czynu w punktach 4, 13, 14, 15, 18, 20, 31, 32, 34, od 37 do 40, od 42 do 45 i od 47 do 52, a nadto przyjmuje na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę prawną wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r.;

d) w punkcie VI przyjmuje na mocy art. 4 § 1 k.k. podstawę prawną wymiaru kar łącznych obu oskarżonym w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r.;

e) w punkcie IX ustala przepadek równowartości osiągniętych korzyści majątkowych od obu oskarżonych w kwotach po 146.367,35 (sto czterdzieści sześć tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem i 35/100) zł każda;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części w stosunku do S. R. (1) i w pozostałej zaskarżonej części w stosunku do E. Z. (1);

III. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: od S. R. (1) kwotę 2600 (dwa tysiące sześćset) zł i od E. Z. (1) kwotę 3000 (trzy tysiące) zł tytułem opłat oraz przypadające na nich wydatki Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 163/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	4	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie sygn. V K 86/20 z dnia 12.02.2021 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

x oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
x obrońcy oskarżonych
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. Granice zaskarżenia

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>	
x na korzyść x na niekorzyść	# w całości
	x w części wobec obu oskarżonych
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>	
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji	
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu
x	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia co do W. Z. i B. Z.

x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia co do W. Z. i B. Z.
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka co do W. Z. i B. Z.
#	art. 439 k.p.k.
#	brak zarzutów

1.4. Wnioski

x	uchylenie	x	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1/	S. R. (1) i E. Z. (1)	N. przez obu oskarżonych czynów zarzucanych w pkt III oraz przypisanych w pkt II i III wyroku	Opinia biegłego M. M. ze sprawy sygn. IV K 52/21 SO Lublin	k. 4278-4281 t. XXII	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
	Nie dotyczy	

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1/	Opinia biegłego M. M. ze sprawy sygn. IV K 52/21 SO Lublin	Opinia biegłego M. M. została złożona ustnie na rozprawie 20.10.2022r. w sprawie dotyczącej innych oskarżonych – A. P., J. R., A. S., T. R. i M. Z., a zatem nie dotyczy wprost oskarżonych S. R. i E. Z.. Nie przedstawia ona nowych istotnych okoliczności

		<p>i nie wpływa na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie. Biegły jasno podał, że do oceny nagrań rozmów telefonicznych przydatna była jego wiedza specjalistyczna dotycząca narkotyków, ich właściwości fizykochemicznych i cen. Zapoznał się z całością materiału dowodowego i sensownie podał, że rozmowy należy oceniać w kontekście, a nie wybiórczo. Wskazał na swoje doświadczenie zawodowe.</p>
--	--	---

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1/	<p>1/ Obrońcy S. R. (1) pkt 1 a-j obrazy przepisów postępowania karnego, mającą wpływ na treść orzeczenia, a to:</p> <p>a, c, d, e, f, g, h/ obrazy art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk poprzez oparcie wyroku z pominięciem okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, dowolną ocenę dowodów z przekroczeniem ich swobodnej oceny, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, co doprowadziło do niesłusznego uznania oskarżonego winnym przypisanych czynów poprzez oparcie rozstrzygnięcia na opinii biegłych z zakresu daktyloskopii, na nagraniach rozmów telefonicznych, na sprzecznych wyjaśnieniach i zeznaniach A. P. (2), na opinii z zakresu badań genetycznych, notatce analitycznej, na materialne kontroli operacyjnej (...), na</p>	<p># zasadny</p> <p>x częściowo zasadny prokuratora</p> <p>x niezasadny obrońców</p>

opinii z zakresu farmakologii, na materiałach kontroli operacyjnych, na sprawozdaniu biegłych o pochodzeniu siarczanu amfetaminy, a nadto poprzez odmowę wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego;

b/ obrazy art. 4 kpk, art. 7 kpk w zw. z art. 175 § 1 kpk poprzez uznanie, że złożenie wyjaśnień przez oskarżonego na końcu postępowania sądowego potwierdza, że jest winny zarzucanych czynów, gdy skorzystał z przysługujących uprawnień procesowych;

i, j/ obrazy art. 4 kpk, art. 7 kpk w zw. z art. 2 § 2 kpk oraz art. 182 § 3 kpk poprzez dowolną ocenę wyjaśnień i zeznań A. S. (2), J. R. (2), D. K., P. R. (1), M. Z. (2) i S. S. (1);

2/ Obrońcy E. Z. (1) adw. M. W. pkt I, II i III obrazy przepisów postępowania karnego, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, a to :

pkt I/ obrazy art. 7 w zw. z art. 410 w zw. z art. 4 kpk:

- poprzez dokonanie nieprawidłowej oceny materiału dowodowego i oparcie rozstrzygnięcia na materiałach kontroli operacyjnej N., (...), (...) (...), (...), (...) (...), (...) oraz (...) bez uzyskania od oskarżyciela publicznego wniosków skierowanych na podstawie art. 19 Ustawy o Policji oraz postanowień Sądów Okręgowych w tym zakresie celem oceny poprawności ich zastosowania;

- polegającej na wyprowadzeniu przez Sąd I instancji wniosku, iż E. Z. brał udział w wytworzeniu siarczanu amfetaminy metodą L., pomimo iż podczas przeszukania pomieszczeń mieszkalnych przy ul. (...) w N. nie ujawniono przedmiotów,

które nosiłyby obecność siarczanu amfetaminy ani przyrządów lub przedmiotów niezbędnych do wytworzenia siarczanu amfetaminy, a na przedmiotach z posesji nie ujawniono śladów linii papilarnych czy DNA oskarżonego, pominięto niezabezpieczenie przez funkcjonariuszy policji mikrośladów;

- nie ujawnienie, na czym miała polegać rola E. Z. w wytwarzaniu siarczanu amfetaminy z pominięciem, że oskarżony jedynie dokonywał sprzedaży nabytego oleju amfetaminowego;

- oparcie się na notatce analitycznej i opinii biegłego z zakresu farmakologii co do 52 transakcji sprzedaży amfetaminy i ilości tej substancji, jak też niepoczynienie własnych ustaleń;

- uznanie, że użyte sformułowania w trakcie zarejestrowanych rozmów stanowią informacje o procesie wytwarzania narkotyków oraz ilości zamówionych przez kontrahentów;

- przyjęcie, że E. Z. dokonał zakupu oleju amfetaminowego od M. Z. (2) pomimo braku jednoznacznego dowodu, że te osoby się spotkały;

pkt II/ obraży art. 174 kpk w zw. z art. 410 kpk w zw. z art. 9 kpk polegające na oparciu ustaleń faktycznych o notatkę urzędową – analityczną (...) R. T., przyjęciu dokonanych ocen materiału dowodowego przez w/ w funkcjonariusza, nie dokonaniu własnej oceny w tym zakresie i oparciu się na dokumencie, który nie może zastępować źródła dowodowego;

pkt III/ obraży art. 200 § 1 kpk w zw. z art. 201 kpk w zw. z art. 410 kpk polegające

na nie wezwaniu na rozprawę biegłego dr n. farmacji M. M. celem wydania ustnej opinii, na podstawie jakich okoliczności dokonał on kategorycznych stwierdzeń w tabeli nr 1-5.

3/ Obrońcy E. Z. (1) adw. J. W. pkt 1 a-f obraży przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia a to :

a, b, c, d/ obraży art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego i przyjęcie, że z logowania telefonu oskarżonego do stacji (...) wynika, że oskarżony przebywał w tym czasie u S. R. w celu produkcji siarczanu amfetaminy; z rozmowy telefonicznej oskarżonego z S. R. wynika, że oskarżony udzielał porady w zakresie produkcji siarczanu amfetaminy; uznanie za wiarygodne wyjaśnień świadka A. P. (2) co do potwierdzenia nabywania amfetaminy od oskarżonego; uznanie, że brak następczych sygnałów dotyczących spotkań oskarżonego celem wprowadzenia do obrotu siarczanu amfetaminy świadczy o tym, że do takich spotkań doszło;

e/ obraży art. 7 kpk w zw. z art. 193 kpk polegającej na uchybieniu zasięgnięcia wiadomości specjalnych tj. wiadomości z zakresu slangu narkotykowego i poprzestaniu na opinii biegłego z zakresu farmakologii, na którego to opinii Sąd oparł językową analizę zarejestrowanych rozmów;

f/ obraży art. 626 kpk polegającej na zasądzeniu od oskarżonego nieadekwatnie wysokich kosztów postępowania, mając na uwadze zły stan jego zdrowia oraz długość

orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

4/ Prokuratora pkt 1 obraży przepisów postępowania tj. art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk polegającej na dowolnej ocenie materiału dowodowego, bez uwzględnienia wskazań wiedzy oraz pominięciu dowodów pośrednich tworzących nierozzerwalny łańcuch poszlak zdarzeń i okoliczności z nich wynikających, a obciążających oskarżonych i dotyczących działania w zorganizowanej grupie przestępczej z pkt II aktu oskarżenia, co doprowadziło do uniewinnienia oskarżonych od czynu z art. 258 § 1 kk, a w konsekwencji w zakresie pkt I, III i IX aktu oskarżenia / w istocie zarzucono 5 czynów – uwaga SA/ do wyeliminowania z opisu działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, skrócenia czasokresu przestępstwa z pkt I i II aktu oskarżenia, ustalenia łącznej ilości nie mniej niż 61.095,24 g wytworzonego siarczanu amfetaminy odmiennej od wskazanej w pkt I aktu oskarżenia oraz przypisania oskarżonym wprowadzenia do obrotu 44.046,9 g siarczanu amfetaminy i udziale w obrocie 1 litrem zasadowej amfetaminy wspólnie i w porozumieniu, zaś pozostałych ilości narkotyków samodzielnie, jak i przypisania uzyskanych z przestępstw korzyści majątkowych w częściach nierównych, podczas gdy prawidłowa ocena dowodów prowadzi do wniosku, że czynów tych oskarżeni dopuścili się w sposób i w warunkach opisanych w pkt I, II i III aktu oskarżenia.

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

a/ Powyższe zarzuty apelacji obrońców i prokuratora dotyczą oceny dowodów i zbliżonych okoliczności, a zatem celowe jest ich łączne rozważenie.

b/ Podzielić należy konsekwentne poglądy orzecznictwa, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, rozważeniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r. sygn. IV KK 104/18, lex nr 2498022/.

c/ W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy poczynił generalnie prawidłowe ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa i winy oskarżonych S. R. (1) i E. Z. (1) oraz dokonał ich na podstawie właściwej oceny, mając na uwadze treść art. 7 kpk, a ocena ta wymagała jedynie pewnej korekty i uzupełnienia poprzez przyjęcie szerszego działania oskarżonych wspólnie i w porozumieniu z uwagi na częściowo zasadne zarzuty prokuratora. Sąd oparł się na całości przedstawionego mu materiału dowodowego oraz wobec tego odnośnie poczynionych ustaleń nie naruszył art. 410 kpk, ponieważ uchybienie normie zawartej w przepisie art. 410 k.p.k. może nastąpić jedynie

w wypadku nieuwzględnienia przy wyrokowaniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a nie poprzez nieuwzględnienie czegoś, co potencjalnie dopiero mogłoby zostać na tej rozprawie ujawnione /tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.03.2014 r. sygn. III KK 396/13, lex nr 1451526/. Dotyczy to zaś tylko istotnych kwestii. Art. 4 kpk zawiera ogólną dyrektywę nakazującą organom procesowym uwzględniać okoliczności tak na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych, a więc nie może samodzielnie stanowić podstawy zarzutu apelacyjnego i w zarzucie niezbędne jest wykazanie konkretnych uchybień. Podobnie należy ocenić zarzut naruszenia ogólnego przepisu art. 2 § 2 kpk, który nakazuje, aby podstawę wszelkich rozstrzygnięć stanowiły prawdziwe ustalenia faktyczne – nie wystarczy samo powołanie tego przepisu i konieczne jest wykazanie poszczególnych naruszeń.

c/ Nadto niespełnienie wymogów z art. 424 kpk nie może stanowić samodzielnej podstawy zmiany lub uchylecia wyroku, skoro jest to uchybienie o charakterze procesowym /art. 438 pkt 2 k.p.k./, a więc wymaga wykazania możliwego wpływu na treść orzeczenia. Takiego wpływu obrońca S. R. nie wykazał. Kwestię tę przesądza nadto art. 455a kpk, który wyklucza uchylecie wyroku z powodu niespełnienia przez uzasadnienie wymagań z art. 424 kpk.

d/ Nie doszło zatem do obrazu art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 424 § 1 pkt 1 kpk ani innych przepisów, która uniemożliwiłaby instancyjną kontrolę prawidłowości wyroku

bądź nakazywała jego zmianę co do sprawstwa i winy oskarżonych, za wyjątkiem konieczności przyjęcia szerszego działania wspólnie i w porozumieniu z uwagi na częściowo zasadne zarzuty prokuratora. Zatem wnioski obrońców o uniewinnienie oskarżonych oraz o uchylene wyroku i o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania - są w oczywisty sposób bezzasadne.

e/ Natomiast doszło do naruszenia art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w kwestii dotyczącej przyjęcia działania E. Z. samodzielnie bez udziału S. R. odnośnie niektórych transakcji, gdyż obaj oskarżeni działali z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu w szerszym zakresie – częściowo zasadny zarzut prokuratora z pkt 1.

f/ Skarżący obrońcy nie podważyli skutecznie dokonanej przez Sąd I Instancji oceny dowodów, które wbrew stanowisku adw. J. W. nie mają charakteru wyłącznie poszlakowego, ale także bezpośredni. Sąd Okręgowy wskazał, na jakich dowodach się oparł i dokładnie wytłumaczył dlaczego, a zarzuty apelacji obrońców mają charakter polemiczny. W szczególności słusznie uznano wyjaśnienia oskarżonych S. R. i E. Z. za niewiarygodne odnośnie negocjowania zakupu zasadowej amfetaminy, wytwarzania siarczanu amfetaminy oraz obrotu tą substancją psychotropową i zieleń konopi innych niż włókniste /niezasadne zarzuty z pkt 1a-b obrońcy S. R./. Obrońcy nie zdołali podważyć przeprowadzonej oceny wyjaśnień oskarżonych. Twierdzenia S. R., że spotykał się wyłącznie towarzysko i w celu naprawy skutera z E. Z. oraz nie miało to związku

z narkotykami a znalezione u niego rzeczy przywiózł nieznaną mężczyznę, nie miał z nimi nic wspólnego a rozmowy telefoniczne służyły maskowaniu picia alkoholu przed żoną E. Z. – są oczywiście niewiarygodne, co przekonująco wykazał Sąd Okręgowy. Wbrew stanowisku skarżącego, z wyjaśnień tego oskarżonego wypływa, że jeździł w kierunku P. – czyli w pobliże miejscowości W., co potwierdzają logowania telefonu, a on i współoskarżony posługiwali się ustalonymi numerami telefonów – jak to wykazano na str. 38-39 uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Sąd I instancji nie przyjął, aby złożenie wyjaśnień na koniec postępowania potwierdzało winę oskarżonego, a tylko, że były one instrumentalne i stanowiły linię obrony, a nie szczere przedstawienie faktów – nie narusza to przepisów art. 4, art. 7 ani art. 175 § 1 kpk, w tym prawa do składania i odmowy wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania, z którego to prawa S. R. skorzystał. Brak było podstaw do przesłuchania osób wnioskowanych przez obronę – osoby te /3 znajomych i matka/ nie zamieszkiwały wraz z S. R. i nie przebywały z nim 24 h na dobę, w świetle analizy jego wyjaśnień nie posiadają wiedzy odnośnie zarzucanych czynów i trudno przyjąć, aby przy nich zajmował się narkotykami, zaś relacje towarzyskie oskarżonych i inne używanie środków chemicznych wykraczają poza przedmiot tej sprawy.

Osk. E. Z. wiarygodnie przyznał się jedynie do posiadania ujawnionej przy nim amfetaminy, co nie budzi wątpliwości, a pozostałym zakresie niewiarygodnie negował swoją winę. Brak bezpośrednich śladów produkcji amfetaminy oraz

śladów linii papilarnych czy DNA oskarżonego na przedmiotach na posesji w N., niezabezpieczenie mikrośladów - w kontekście całości dowodów, w tym ujawnionych tam przedmiotów i środków chemicznych, nie wyklucza takiego wytwarzania przez oskarżonych. obrońca adw. M. W. pomija, że chodzi tu o ostatni etap wytwarzania siarczanu amfetaminy z płynnej, zasadowej amfetaminy / wymagający mniej czasu i środków oraz pozostawiający znacznie mniej śladów/, a nie o wszystkie etapy produkcji tego narkotyku. Sensownie Sąd I instancji oparł się na materiałach z kontroli operacyjnych, w tym nagraniach rozmów telefonicznych i wypowiedziach oskarżonego, jak też opiniach biegłego z zakresu farmakologii i narkotyków, o czym jeszcze niżej. Niewątpliwie Sąd dokonał samodzielnie analizy materiału dowodowego, o czym przekonuje szczegółowa treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Natomiast oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu z góry powziętym zamiarem, co wykazał już Sąd Okręgowy, w tym E. Z. instruował S. R.. Wobec tego nie było konieczne ustalenie, które czynności wykonał który sprawca. Sugerowanie przez adw. M. W., że E. Z. dostarczał S. R. olej amfetaminowy a potem odbierał od niego gotowy produkt świadczyłby właśnie o całym działaniu wspólnie i w porozumieniu obu oskarżonych, z zamiarem wytworzenia amfetaminy i jej sprzedaży. Dodać można, że współsprawstwo sprowadza się do przypisania każdemu ze współdziałających całości popełnionego wspólnie przez 2 lub więcej osób czynu zabronionego, kiedy ich zachowania dopełniają się lub stanowią istotny element dla

wykonania przestępstwa, przy czym sprawcy mają świadomość i wolę wspólnego działania. Przepięcze porozumienie może być zawarte najpóźniej w momencie realizacji danego czynu z uwagi np. na dynamiczny charakter zdarzenia i może mieć nawet charakter konkludentny tj. dorozumiany / porównaj np. Kodeks Karny Część Ogólna Komentarz, Warszawa 2016 Wolters Kluwer, pod red. W. Wróbla i A. Zolla, P. Kardas tezy nr 27-54 do art. 18 kk; Kodeks Karny Komentarz, ABC 2005, A. Marek tezy nr 3-9 do art. 18 kk/. Skarżący nie podważyli skutecznie ustaleń, że oskarżeni działali w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej /nieskuteczny zarzut z pkt I obrońcy E. Z./.

g/ Odnośnie wytwarzania siarczanu amfetaminy jedynie subiektywne jest stanowisko obrońcy S. R., że rzetelne opinie daktyloskopijne stwierdzające ślady linii papilarnych oskarżonego na zabezpieczonych przedmiotach – wadze elektronicznej i worku foliowym – nie mają znaczenia. Podobnie należy ocenić wiarygodne opinie z badań genetycznych, wedle których ślady pochodzące od oskarżonego ujawniono na przedmiotach znalezionych na posesji, w tym na wadze elektronicznej. Potwierdzają one, że oskarżony z nich korzystał, co w świetle pozostałego materiału dowodowego świadczy o ustalonej przestępczej działalności S. R. / nieskuteczne zarzuty z pkt 1a, c apelacji/.

h/ Prawidłowa jest ocena depozycji świadków. Nie przekonują depozycje S. S. (1) i A. S. (2), którzy nie chcieli ujawnić szczegółów

dotyczących handlu narkotykami. T. M., T. R., J. R. (2) i M. Z. (2) skorzystali zaś z prawa do odmowy składania zeznań, gdyż sami byli zainteresowani rozstrzygnięciem własnej sprawy karnej. Właściwa jest także ocena depozycji A. P. (2), który jako podejrzany składał niekonsekwentne wyjaśnienia i nie zmienia tego ewentualna chęć skorzystania z dobrodziejstwa art. 60 kk. Świadek ten jednakże sensownie potwierdził zakup łącznie 5-6 kg amfetaminy od E. Z. i S. R., a jego relacje w realiach sprawy są niewątpliwie częściowo wiarygodne właśnie co do zakupu narkotyków od oskarżonych. Przyjęcie w zaskarżonym wyroku co do transakcji nr 28 i 29, że chodzi tu o sprzedaż ziela konopi a nie amfetaminy, która stanowi tzw. twarde narkotyki o zdecydowanie silniejszym działaniu niż ziele konopi/marihuana – wynika z analizy przedstawionej przez sąd w uzasadnieniu i jest niewątpliwie korzystne oskarżonych. W tej części prokurator nie zaskarżył ustaleń faktycznych na niekorzyść oskarżonych, a zatem poczynienie odmiennych ustaleń, że była to amfetamina, jest niemożliwe /zakaz z art. 434 kpk/. Brak jest również podstaw do uznania, że oskarżeni handlowali papierosami i takie wypowiedzi A. P. nie zostały potwierdzone i nie przekonują a nadto podał on, że nie doszło do przekazania papierosów /k.3569v/. Depozycje D. K. i P. R. (1) słusznie uznano za niewiarygodne, gdyż nie przedstawili rzetelnie okoliczności nabycia narkotyków i nie chcieli odpowiadać na pytania ani oni obciążać oskarżonych, D. K. wprost wskazał, że nie chce podać źródła pochodzenia ujawnionej amfetaminy /k.416/, a

P. R. chroniła swojego konkubenta. Nie doszło do naruszenia art. 4, art. 7, art. 2 ani art. 182 § 3 kpk, przy tym czym innym jest skorzystanie przez świadków z prawa do odmowy składania zeznań, a czym innym ocena ich postawy i wyjaśnień / chybione zarzuty z pkt 1a, i-j obrońcy S. R. i z pkt 1c adw. J. W./.

i/ Prawdłowo co do zasady Sąd Okręgowy uwzględnił treść notatek analitycznych i materiały z kontroli operacyjnej /nieskuteczne zarzuty z pkt 1a, d-e, g obrońcy S. R., z pkt I i II adw. M. W. i z pkt 1a-b, d adw. J. W./. Notatki analityczne stanowią materiał dowodowy sprawy i to ich pominięcie mogłoby skutkować uchybieniem przepisom z art. 7 kpk i art. 410 kpk. Nie narusza to także przepisów art. 174 kpk / tj. zakazu zastępowania wyjaśnień i zeznań treścią pism, zapisków lub notatek urzędowych/ ani art. 9 kpk / tj. działania organów procesowych z urzędu i na wniosek stron/ - notatki analityczne nie zastępują depozycji oskarżonych i świadków, które zostały ujawnione w sprawie, w/w notatki dotyczą też innych kwestii, czyli analizy powiązań i transakcji. Zawarta w nich analiza wynika m.in. z materiałów uzyskanych w ramach zarządzonych kontroli operacyjnych kryptonim (...), (...), (...), (...), (...), (...), które dotyczyły E. Z. i M. Z.. Wykorzystanie uzyskanych materiałów w postaci zarejestrowanych rozmów telefonicznych w tej sprawie wobec oskarżonych nie budzi zastrzeżeń i pozostaje w zgodzie z art. 168 b kpk, wprowadzonym wcześniej tj. od dnia 15.04.2016 r. Uznać należy, że prokurator podjął jednoznaczną decyzję o wykorzystaniu tych materiałów w niniejszym postępowaniu karnym poprzez uzyskanie decyzji

Komendanta Głównego Policji z 12.06.2019 r. o zniesieniu klauzuli tajności /k. 2026-27 t. XI/ i złożenie odpowiedniego wniosku dowodowego w akcie oskarżenia /k. 3303 t. XVII/, a taka forma jest całkowicie wystarczająca oraz zapewnia właściwą kontrolę sądu nad decyzją prokuratora. Zarządzenie prokuratora z 5.08.2019 r. /k. 2014/ nie ma tu decydującego znaczenia. Nadto taki wniosek dowodowy został w pełni zaakceptowany przez Sąd I instancji i stosownie do treści art. 405 § 2 i 3 kpk w/w materiały ujawniono bez odczytywania /porównaj np. M. Kurowski w Kodeks Postępowania Karnego Komentarz red. D. Świecki, Wolters Kluwer 2017 r., tezy nr 7-12 do art. 168b; Kodeks Postępowania Karnego Komentarz red. D. Świecki, Lex 2022, tezy nr 7-14 do art. 168b i wskazane tam orzecznictwo/. Stosownie do wniosku z apelacji adw. M. W. na etapie postępowania apelacyjnego uzyskano wnioski kierowane w trybie art. 19 ustawy o Policji do Sądów Okręgowych i postanowienia tych Sądów dotyczące w/w kontroli operacyjnych, które nie budzą zastrzeżeń i przekonują o legalności i prawidłowości kontroli /znajdują się w materiałach niejawnych/. obrońca S. R. nie wykazał, aby Sąd I instancji nieprawidłowo oparł się na zarejestrowanych rozmowach telefonicznych i aby w ogóle nie dotyczyły one oskarżonego, o czym jeszcze niżej. W rezultacie brak jest jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania materiałów uzyskanych w ramach zarządzonych kontroli operacyjnych.

j/ Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy na str. 12-34 uzasadnienia wyroku analiza opisanych transakcji

jest szczegółowa, logiczna i umotywowana, a w rezultacie generalnie nie budzi zastrzeżeń podnoszonych przez obrońców, chociaż na częściowe uwzględnienie zasługują zarzuty prokuratora. W szczególności z analizy wynika, że oskarżeni E. Z. i S. R. działali wspólnie i w porozumieniu co do sprzedaży siarczanu amfetaminy i marihuany w transakcjach z pkt 1-3, 5-12, 16-17, 19, 21-30, 33, 35. Nadto dokonali oni nabycia roztworu zasadowej amfetaminy w transakcjach z pkt 41 i 46. Wbrew stanowisku obrońcy S. R. i adw. J. W., fakt logowania się telefonu E. Z. w pobliżu domu S. R. i materiały kontroli operacyjnej (...) w realiach tej sprawy świadczą, że oskarżeni spotykali się i razem wytwarzali siarczan amfetaminy metodą L., a następnie wprowadzali go do obrotu – niewątpliwie w świetle ujawnionych narkotyków i różnych przedmiotów oraz analizy połączeń i rozmów w sprawie chodzi o wytwarzanie amfetaminy stałej z płynnej zasadowej. Nagrana treść rozmowy przytoczona na str. 30 uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje także, że E. Z. instruował S. R. co do właściwego sposobu produkcji amfetaminy. Nie występują wątpliwości w rozumieniu art. 5 § 2 kpk, co w uzasadnieniu apelacji sugeruje adw. M. W., gdyż organy procesowe nie miały takich wątpliwości, które zostałyby rozstrzygnięte na niekorzyść oskarżonych.

Przy czym pkt 6 dotyczy zbycia 1000 g siarczanu amfetaminy i pkt 19 dotyczy zbycia 1000 g siarczanu amfetaminy. Prokurator nie wykazał, aby przyjęcie wskazanych ilości narkotyków było błędne – Sąd dokładnie wytłumaczył, w jaki sposób ustalił te

ilości. Podobnie nie można podzielić stanowiska prokuratora, że pkt 36 dotyczy sprzedaży 1300 g siarczanu amfetaminy, skoro analiza Sądu na str. 28 nie wykazała, że chodziło o narkotyki i o jaką ewentualnie ilość, a sms o treści „ (...)” wysłano po umówionej transakcji.

Natomiast należy przyznać rację prokuratorowi, że odnośnie transakcji zbycia siarczanu amfetaminy nr 4 z 16.10.2018 r. dot. 1000 g, nr 13 z 27.12.2018 r. dot. 500 g, nr 14 z 29.12.2018 r. dot. 1000 g, nr 15 z 9.01.2019 r. dot. 1000 g, nr 18 z 19.08.2018 r. dot. 3000 g, nr 20 z 20.09.2018 r. dot. 1000 g, nr 31 z 14.11.2018 r. dot. 500 g, nr 32 z 22.12.2018 r. dot. 2000 g, nr 34 z 12.02.2019 r. dot. 2000 g, nr 37 z 25.02.2019 r. dot. 1500 g, nr 38 z 2.03.2019 r. dot. 1000 g, E. Z. nie działał samodzielnie, ale wspólnie i w porozumieniu z S. R., ponieważ obaj oskarżeni działali czynem ciągłym - z góry powziętym zamiarem sprzedaży wytworzonej amfetaminy ustalonym odbiorcom, w krótkich odstępach czasu. Nie ma zatem znaczenia, czy E. Z. zabierał narkotyk od S. R. przed, czy dopiero po uzgodnieniu transakcji z odbiorcą tym bardziej, że S. R. np. kontaktował się 16.10.2018 r. przed transakcją z E. Z. ale po także z S. S., a 5.03.2019 r. zatrzymano E. Z. z 515,5 g brutto amfetaminy odebranej od S. R.. Zatem ilość wprowadzonego do obrotu przez obu oskarżonych siarczanu amfetaminy to 58.546,94 gramy.

Podobnie oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu w ramach tego czynu ciągłego tj. z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu zakupu roztworu zasadowej amfetaminy

potrzebnej im do wytwarzania siarczanu amfetaminy – także co do transakcji pkt 39 z 2.08.2018 r. dot. 0,5 l, pkt 40 z 21.08.2018 r. dot. 0,5 l, pkt 42 z 3.09.2018 r. dot. 0,5 l, pkt 43 z 22.09.2018 r. dot. 2 l / zakup i zbycie/, pkt 44 z 2.10.2018 r. dot. 0,5 l, pkt 45 z 6.10.2018 r. dot. 0,5 l, pkt 47 z 13.10.2018 r. dot. 3 l, pkt 48 z 14.11.2018 r. dot. 1 l, pkt 49 z 20.12.2018 r. dot. 0,5 l, pkt 50 z 28.12.2018 r. dot. 0,5 l, pkt 51 z 5.01.2019 r. dot. 0,5 l, pkt 52 z 10.01.2019 r. dot. 0,5 l. Zauważyć trzeba, że S. R. np. kontaktował się z M. Z. 14.11.2018 r. a wielokrotnie po zakupie telefon E. Z. logował się w pobliżu miejsca zamieszkania S. R.. W rezultacie oskarżeni uczestniczyli w obrocie znaczną ilością zasadowej amfetaminy w ilości 11,5 litra.

Wobec tego należy przyjąć czasokres działania oskarżonych od 27.07.2018 r. do 2.03.2019 r., który wynika z ich pełnego współdziałania oraz logicznej i przekonującej analizy Sądu Okręgowego, uzupełnionej wyżej z uwzględnieniem argumentacji prokuratora. Natomiast wysokość osiągniętej przez oskarżonych korzyści majątkowej z tego przestępstwa wyniosła nie mniej niż 292.734,70 zł, przy przyjęciu ceny sprzedaży po 5000 zł za 1 kg amfetaminy – za łącznie 58.546,94 g. Zatem na każdego z oskarżonych przypada po 1/2, czyli kwoty po 146.367,35 zł, gdyż nie ustalono, aby ich udziały były nierówne.

k/ Nie są zasadne zarzuty z pkt 1f obrońcy S. R., z pkt I, III i pkt 1e apelacji obrońców E. Z., dotyczące opinii biegłego dr n. farmacji M. M. z k. 2167-2170 t. XI, k.3030-3041 t. XVI, który jest biegłym z listy SO w Lublinie z zakresu m.in. badania środków odurzających, substancji

psychotropowych i prekursorów. Opinie te są jasne i przedstawiają tok rozumowania biegłego. Biegły był w pełni uprawniony do stwierdzenia, że zidentyfikowane substancje na zabezpieczonych przedmiotach na posesji S. R. to prekursory, reagenty, produkty pośrednie i rozpuszczalniki stosowane w syntezie amfetaminy, charakterystyczne dla miejsca, gdzie odbywała się nielegalna produkcja metodą L.. Zabezpieczona waga i kofeina świadczą o przetwarzaniu i przerabianiu siarczanu amfetaminy poprzez dodawanie kofeiny – czyli łącznie o wytwarzaniu amfetaminy gotowej do sprzedaży. Dowolne i całkowicie subiektywne jest stanowisko obrońcy S. R., że nie świadczy to o produkcji amfetaminy.

Nie zostały naruszone przepisy art. 200 § 1 kpk w zw. z art. 201 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez niewezwanie na rozprawę biegłego dr n. farmacji M. M. celem wydania ustnej opinii, na podstawie jakich okoliczności dokonał on kategoriycznych stwierdzeń w tabeli nr 1-5, gdyż nie było to potrzebne a strony o to nie wnosiły. Zauważyć należy, że biegły przedstawił w opinii swój tok rozumowania w kontekście produkcji narkotyków i obrotu nimi oraz podał odpowiednie piśmiennictwo. Skarżący nie wykazali, aby opinie pisemne nie były jasne, logiczne i przekonujące w zakresie uznanym za wiarygodny przez Sąd I instancji. Nadto Sąd samodzielnie ocenił zarejestrowane rozmowy telefoniczne w świetle całości dowodów, w tym opinii / analiza transakcji nr 35 str. 26-27 uzasadnienia SO/, do czego był nie tylko uprawniony, ale i zobowiązany zgodnie z art. 7 i art. 410 kpk. Nie świadczy to, aby Sąd „dopasowywał treść poszczególnych dowodów do

z góry założonej tezy, że oskarżony wytwarzał środki odurzające”, jak podnosi obrońca S. R.. Nie są to też „hipotetyczne założenia”, jak twierdzi adw. M. W..

Nie doszło także do obrazy art. 7 kpk w zw. z art. 193 kpk poprzez poprzestanie na opinii biegłego z zakresu farmakologii, na którego to opinii Sąd oparł językową analizę zarejestrowanych rozmów. Brak jest potrzeby zasięgnięcia innych wiadomości specjalnych tj. wiadomości z zakresu slangu narkotykowego, skoro uzyskana opinia jest jasna i rzeczowa co do używanych określeń amfetaminy, marihuany, oleju amfetaminowego i półproduktów.

l/ Chybiony jest zarzut z pkt 1h obrońcy S. R.. Sprawozdanie z badań chemicznych dowodzi, że substancje psychotropowe w postaci siarczanu amfetaminy zabezpieczone od S. S., D. K. i P. R., czyli nabywców/ odbiorców od oskarżonych, a także od samych oskarżonych – pochodzą z tego samego źródła / k.1733-1734 t. IX/. W kontekście pozostałych dowodów przemawia to jednoznacznie za tym, że oskarżeni S. R. i E. Z. wytwarzali te substancje psychotropowe. Zabezpieczenie takich narkotyków w toku różnych postępowań w kraju w żadnej mierze nie wyklucza odpowiedzialności oskarżonych.

l/ Nie doszło do obrazy art. 626 kpk polegającej na zasądzeniu od oskarżonego E. Z. nieadekwatnie wysokich kosztów postępowania, przy tym obciążenie oskarżonego kosztami sądowymi reguluje inny przepis tj. art. 627 kpk, który ma charakter materialny a nie procesowy. Zły stan zdrowia oskarżonego

oraz długość orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności nie przemawia za potrzebą zwolnienia od ponoszenia kosztów sądowych, gdyż niepoprawny sprawca powinien zostać pozbawiony tak korzyści osiągniętych z przestępstwa, jak i zostać obciążony kosztami, które spowodował jego nielegalny proceder narkotykowy / chybiony zarzut z pkt 1f adw. J. W./.

m/ Częściowo zasadny okazał się zarzut prokuratora z pkt 1. Powtórzyć należy, że doszło do naruszenia art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk w kwestii dotyczącej przyjęcia działania E. Z. samodzielnie bez udziału S. R. odnośnie niektórych transakcji, gdyż obaj oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu w szerszym zakresie, co omówiono wyżej. Prokurator nie wykazał jednak, aby przyjęcie przez Sąd Okręgowy wskazanych ilości narkotyków w pkt 6 i 19 tj. zbycie po 1000 g siarczanu amfetaminy, było błędne – Sąd dokładnie wytłumaczył, w jaki sposób ustalił te ilości. Podobnie nie można podzielić stanowiska prokuratora, że pkt 36 dotyczy sprzedaży 1300 g siarczanu amfetaminy, skoro analiza Sądu na str. 28 nie wykazała, że chodziło o narkotyki i o jaką ewentualnie ilość, a sms o treści „ (...)” wysłano po umówionej transakcji. W rezultacie Sąd prawidłowo ustalił czasokres przestępstwa z pkt I i ilość wytworzonego siarczanu amfetaminy, a niezbędna była zmiana czasokresu czynów z pkt II i III wyroku, jak też ustalenie łącznej ilości wprowadzonego do obrotu siarczanu amfetaminy na 58.546,94 g i uczestniczenia w obrocie łączną ilością 11,5 litra zasadowej amfetaminy. Nadto należało ustalić równe

udziały oskarżonych w uzyskanych korzyściach majątkowych.

n/ Odnosnie czynu zarzucanego w pkt II z art. 258 § 1 kk uznać należy, że prokurator nie dowiódł, iż oskarżeni byli członkami zorganizowanej grupy przestępczej. O ile jest to możliwe co do przypisanego im nielegalnego procederu zakupu zasadowej amfetaminy, wytwarzania i sprzedaży siarczanu amfetaminy oraz sprzedaży ziela konopi, to działalność taka nie musi odbywać się w ramach grupy przestępczej. W niniejszej sprawie prokurator nie przedstawił żadnych dowodów, które wprost wskazywałyby na udział E. Z. i S. R. w takiej grupie zajmującej się procederem narkotykowym. Nie można także skutecznie mówić, aby Sąd I instancji pominął dowody pośrednie tworzące nierozzerwalny łańcuch poszlak zdarzeń i okoliczności z nich wynikających, a w szczególności obciążających oskarżonych a dotyczących działania w zorganizowanej grupie przestępczej z pkt II aktu oskarżenia. Argumentacja prokuratora nie jest w tym zakresie przekonująca. Nie świadczą o tym same zasady rozliczeń oskarżonych z innymi osobami, względnie stali odbiorcy, słowa używane do maskowania transakcji, a nadto brak konieczności znajomości wszystkich członków grupy i pełnej wiedzy o jej strukturze. Analiza materiałów z kontroli operacyjnych nie wykazała, że oskarżeni tworzyli taką grupę z nabywcami narkotyków, w tym z T. M., S. S. i J. R., a wręcz odwrotnie - bardziej prawdopodobne jest, iż nabywcy pochodzący z dalszych miejscowości nie tworzyli trwałej, tej samej struktury z oskarżonymi. Także osoby dostarczające im olej

	<p>amfetaminowy tj. M. Z. i T. R. – nie musiały być w tej samej grupie przestępczej. W istocie z żadnego dowodu nie wypływa, aby oskarżeni mieli świadomość uczestniczenia w zorganizowanej grupie przestępczej, przy czym musi ją tworzyć co najmniej 3 sprawców i nie jest tu wystarczające współdziałanie 2 oskarżonych. W rezultacie prokurator nie podważył zasadności uniewinnienia oskarżonych od czynu z art. 258 § 1 kk, a w konsekwencji konieczności wyeliminowania z opisu działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.</p>	
--	--	--

Lp.	Zarzut	
2/	<p>Obrońcy S. R. (1) pkt 2 błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegającego na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się czynów przypisanych w pkt I, II i IV wyroku w sytuacji, gdy brak jest świadczących o tym dowodów.</p> <p>Prokuratora pkt 2 błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na niezasadnym przyjęciu, iż zgromadzony materiał dowodowy nie jest wystarczający do uznania, że oskarżeni S. R. i E. Z. dopuścili się odpowiednio czynów z pkt II i III aktu oskarżenia, a mianowicie:</p> <p>- brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej, gdyż nie można było ustalić istnienia struktury grupy i osoby kierującej, co doprowadziło do uniewinnienia oskarżonych od popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk, a tym samym niezasadnym wyeliminowaniu z opisu przypisanych im czynów</p>	<p># zasadny</p> <p>x częściowo zasadny prokuratora</p> <p>x niezasadny obrońcy</p>

działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej;

- przyjęciu, że oskarżeni rozpoczęli wytwarzanie siarczanu amfetaminy w dniu 27.07.2018 r. w sytuacji, kiedy datą początkową produkcji powinna być data 13.05.2018 r., wyeliminowaniu zwrotu „wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami” oraz ustalenie przez Sąd I instancji ilości 61.095,24 g wytworzonej amfetaminy, podczas gdy przeprowadzone dowody pozwalają na przyjęcie ilości 62.895,24 g;

- ustaleniu, że czyn zarzucony S. R. popełniony został w okresie od 27.07.2018 r. do 26.02.2019 r., a nie w okresie do 2.03.2019 r. jak w pkt III aktu oskarżenia, ustaleniu ilości 44.046,9 g zbytych substancji psychotropowych i substancji nabytych w ilości jedynie 1 litra roztworu zasadowego amfetaminy, zmianie opisu transakcji nr 19 oraz wyeliminowanie udziału oskarżonego w transakcjach opisanych w pkt 4, 13-15, 18, 20, 31-32, 34, 36-40, 42-45, 47-52 zawartych w pkt III aktu oskarżenia;

- ustaleniu, że E. Z. dokonał zbycia 14.500 g siarczanu amfetaminy i nabycia 10,5 litra roztworu zasadowej amfetaminy samodzielnie a nie wspólnie i w porozumieniu z S. R. / transakcje 4, 13-15, 18, 20, 31-32, 34, 37-40, 42-45, 47-52/ oraz zmianie opisu transakcji nr 19 i poprzez wyeliminowanie udziału tego oskarżonego w transakcji opisanej w pkt 36;

- ustaleniu, że S. R. z przestępstwa przypisanego w pkt II wyroku uzyskał korzyść majątkową w wysokości nie większej niż 110.000 PLN zaś E. Z. z przestępstwa

	<p>przypisanego w pkt III wyroku uzyskał korzyść majątkową w wysokości nie większej niż 182.500 PLN i orzeczenie przepadku uzyskanych korzyści majątkowych w takich wysokościach, podczas gdy oskarżeni osiągnęli wspólnie korzyść majątkową w wysokości co najmniej 292.500 PLN, a obowiązek przepadku powinien dotyczyć równowartości uzyskanej korzyści majątkowej w częściach równych;</p> <p>podczas gdy prawidłowa ocena zebranych dowodów prowadzi do wniosku, że czynów tych oskarżeni dopuścili się w sposób i warunkach opisanych w pkt I, II i III aktu oskarżenia.</p>	
	<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
	<p>a/ Zauważyć należy, że zarzut obrońcy S. R. z pkt 2 błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia jest w istocie wtórny do zarzutu obrazy przepisów procesowych, a zatem należy odesłać do powyższych rozważań odnośnie takich zarzutów. Powtórzyć należy, że Sąd Okręgowy generalnie dokonał prawidłowej oceny ujawnionych dowodów w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego, przekonująco ją uzasadnił i słusznie uznał za winnego popełnienia przypisanych czynów z tym, że oskarżony działał w szerszym zakresie wspólnie i w porozumieniu z E. Z..</p> <p>b/ Prokurator także odwołuje się do przeprowadzonej oceny dowodów, a więc należy odesłać do powyższych rozważań co do zarzutu obrazy przepisów procesowych. W konsekwencji prokurator nie ma</p>	

racji, że zgromadzony materiał dowodowy pozwala na uznanie, iż oskarżeni brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej, skoro nie można było ustalić istnienia struktury grupy. O ile nie jest konieczne, aby jedna osoba kierowała grupą – możliwe jest tzw. kolektywne kierownictwo, to w realiach tej sprawy nie wykazano, aby w ogóle ktokolwiek kierował grupą przestępczą. Tym samym Sąd Okręgowy zasadnie uniewinnił oskarżonych od popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk i wyeliminował z opisu przypisanych im czynów działania w ramach zorganizowanej grupy przestępczej.

c/ Prokurator nie wykazał, że oskarżeni rozpoczęli wytwarzanie siarczanu amfetaminy w dniu 13.05.2018 r. /nie dowodzi tego analiza materiałów z kontroli operacyjnych ani przyjazd D. K. i P. R. w tym dniu do N., gdyż mogło chodzić o poczynienie uzgodnień co do przyszłego nabywania narkotyków/ i nie podważył ustalenia Sądu I instancji, że było to 27.07.2018 r. Słusznie także wyeliminowano zwrot „wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami” oraz ustalono ilość 61.095,24 g wytworzonej amfetaminy.

d/ Błędne było ustalenie, że S. R. popełnił czyn z pkt II wyroku w okresie od 27.07.2018 r. do 26.02.2019 r., a nie w okresie do 2.03.2019 r., co wykazano wyżej. Nieprawidłowo ustalono ilość 44.046,9 g zbytych substancji psychotropowych i substancji nabytych w ilości jedynie 1 litra roztworu zasadowego amfetaminy oraz wyeliminowano udział oskarżonego w transakcjach opisanych w pkt 4, 13-15, 18, 20,

	<p>31-32, 34, 37-40, 42-45, 47-52 w pkt III aktu oskarżenia. Natomiast zmiana opisu transakcji nr 19 została właściwie uzasadniona – co wypływa z przeprowadzonej analizy dowodów.</p> <p>e/ Błędne były ustalenia, że E. Z. dokonał zbycia części siarczynu amfetaminy i nabycia 10,5 litra roztworu zasadowej amfetaminy samodzielnie a nie wspólnie i w porozumieniu z S. R. /transakcje 4, 13-15, 18, 20, 31-32, 34, 37-40, 42-45, 47-52/. Natomiast słusznie dokonano zmiany opisu transakcji nr 19 i wyeliminowano udziału tego oskarżonego w transakcji opisanej w pkt 36 – wynika to z przeprowadzonej analizy dowodów .</p> <p>f/ Nieprawidłowo ustalono, że S. R. z przestępstwa przypisanego w pkt II wyroku uzyskał korzyść majątkową w wysokości nie większej niż 110.000 zł zaś E. Z. z przestępstwa przypisanego w pkt III wyroku uzyskał korzyść majątkową w wysokości nie większej niż 182.500 zł i orzeczono przepadek uzyskanych korzyści majątkowych w takich wysokościach, gdyż oskarżeni osiągnęli wspólnie korzyść majątkową w wysokości co najmniej 292.734,70 zł, a obowiązek przypadku powinien dotyczyć równowartości uzyskanej korzyści majątkowej w częściach równych – co wypływa z przeprowadzonej analizy dowodów.</p>	
Lp.	Zarzut	
3/	<p>Obrońcy E. Z. (1) adw. J. W. pkt 2 obraży przepisów prawa materialnego w rozumieniu art. 438 pkt 1a kpk poprzez niepoprawne zastosowanie art. 53 kk, kształtując wymiar kary za czyn</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>x niezasadny</p>

	z pkt V wyroku bez dostatecznego uwzględnienia sposobu zachowania się oskarżonego, zwłaszcza mając na uwadze jego przyznanie się do zarzucanego czynu.	
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	Zarzut dotyczący niepoprawnego zastosowania art. 53 kk nie jest zasadny i w istocie nie dotyczy naruszenia prawa materialnego a rażącej niewspółmierności kary / art. 438 pkt 4 kpk/. Art. 53 kk zawiera bowiem dyrektywy wymiaru kary, ale nie formułuje żadnego nakazu ani zakazu co do orzekania, a dopiero naruszenie takiego nakazu czy zakazu mogłoby skutkować obrazą prawa materialnego. Zatem zarzut ten zostanie rozpoznany łącznie z zarzutem niewspółmierności kary.	
Lp.	Zarzut	
4/	Obrońcy E. Z. (1) adw. J. W. pkt 3 rażącej niewspółmierności wymierzonej oskarżonemu kary łącznej, która nie uwzględnia całokształtu okoliczności sprawy, braku mataczenia ze strony oskarżonego oraz w sposób nieuzasadniony różnicuje długość kary łącznej oskarżonego z karą łączną orzeczoną wobec współoskarżonego, co doprowadziło do orzeczenia kary nieadekwatnie surowej w stosunku do rzeczywistej wagi czynu.	# zasadny # częściowo zasadny x niezasadny
	Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	

a/ Stosownie do brzmienia art. 438 pkt 4 kpk Sąd odwoławczy zmienia lub uchyla orzeczenie w zakresie kary tylko w przypadku stwierdzenia jej rażącej niewspółmierności. Rażąca niewspółmierność zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności mających wpływ na wymiar kary, można było przyjąć, że powstałaby znaczna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji a karą, którą należałoby orzec w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary. Nie każda różnica w zakresie oceny wymiaru kary uzasadnia zarzut rażącej niewspółmierności kary, przewidziany w art. 438 pkt 4 k.p.k., ale tylko taka, która ma charakter zasadniczy, a więc jest niewspółmierna w stopniu nie dającym się zaakceptować /tak np. wyrok Sądu Najwyższego z 16.02.2009 r. II KK 132/05, LEX nr 725034/. Nie chodzi tu o wszelkie możliwe różnice co do wymiaru kary, lecz wyłącznie o tak istotne, że powodowałyby uznanie orzeczonej kary za niesprawiedliwą.

b/ Apelacja obrońcy E. Z. nie zawiera żadnych argumentów, które prowadziłyby do zakwestionowania stanowiska Sądu Okręgowego odnośnie wymiaru orzeczonych kar: I - 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek grzywny po 100 zł każda, III - 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek grzywny po 100 zł każda, V - roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Są one odpowiednie do dużej szkodliwości społecznej czynów, rodzaju i ilości narkotyków, dużej winy sprawcy i osiągniętych korzyści, działania w ramach recydywy z art. 64 § 1 kk. Nadto słusznie orzeczono kary

łącznie 8 lat pozbawienia wolności i 120 stawek grzywny po 100 zł każda na zasadzie asperacji kar z uwagi na związek czasowy i przedmiotowy przestępstw. Sąd wskazał na str. 48-50 uzasadnienia wyroku okoliczności, które wziął pod uwagę. Przyznanie się oskarżonego do czynu z pkt V jest oczywiste, skoro ujawniono u niego amfetaminę w chwili zatrzymania, ale nie powoduje konieczności obniżenia kary. Oskarżony nie złożył przecież pełnych wyjaśnień, nie przedstawił wszystkich okoliczności czynu ani nie okazał skruchy. Przy tym nie chodzi tu o brak „mataczenia” i neutrudnianie postępowania, które wiąże się z tymczasowym aresztowaniem oskarżonego. Całokształt jego zachowania i postawa podczas procesu nie przemawia za celowością złagodzenia wymiaru kar. Orzeczone kary odpowiadają sposobom działania, umyślności i zamiarowi bezpośredniemu, a nadto motywacji sprawców. Wymiar kar odpowiada także dyrektywie społecznego oddziaływania kary. Wysokość kary łącznej jest wyższa niż orzeczonej względem S. R., ale wynika to z wielkości kar jednostkowych i różnic w sytuacji sprawców, w szczególności wielokrotnej karalności E. Z.. Skarżąca nie wykazała innych okoliczności, które należałoby dodatkowo uwzględnić przy wymiarze kar.

c/ Reasumując, wymierzone kary nie są nadmiernie surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że takie kary są właściwe i celowe, a w konsekwencji

	<p>sprawiedliwe. Słusznie orzeczono także o przepadu równowartości osiągniętej korzyści majątkowej / ale konieczna była zmiana jej wysokości/, dowodach rzeczowych i obciążono oskarżonego kosztami sądowymi.</p>	
	<p>Wniosek</p>	
	<p>Obrońca Sławomira R. wniósł o:</p> <p>1/ zmianę zaskarżonego wyroku poprzez: uniewinnienie oskarżonego od czynów z pkt I, II i IV;</p> <p>2/ uchylenie wyroku w pkt I, II i IV oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.</p> <p>Obrońca E. Z. (1) adw. M. W. wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od przypisanych czynów /poza czynem z pkt V/.</p> <p>Obrońca E. Z. (1) adw. J. W. wniosła o:</p> <p>1/ zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynów przypisanych w pkt I i III;</p> <p>2/ zmianę wyroku w zakresie pkt V poprzez wymierzenie oskarżonemu najniższej ustawowo przewidzianej kary;</p> <p>3/ ewentualnie zmianę wyroku w zakresie pkt VI poprzez wymierzenie oskarżonemu najniższej ustawowo przewidzianej kary łącznej.</p> <p>Prokurator wniósł o uchylenie pkt I, II, III, VII i IX wyroku oraz w tym zakresie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.</p>	

	Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
	<p>a/ Wnioski obrońców i prokuratora o uniewinnienie oskarżonych lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu - nie zasługiwały na uwzględnienie wobec przeprowadzonych wyżej w części 3 w pkt 1-4 rozważań co do zarzutów apelacji.</p> <p>b/ Podzielić trzeba stanowisko Sądu I instancji co do przyjętej kwalifikacji prawnej przypisanych S. R. i E. Z. czynów z pkt I, II, III, IV i V wyroku, z zastrzeżeniem konieczności wyeliminowania art. 65 § 1 kk co do czynu pkt I. Czyn z pkt I polegający na wytwarzaniu amfetaminy wyczerpał znamiona art. 53 ust. 2 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk. Czyn z pkt II i III stanowi przestępstwo wprowadzenia do obrotu i uczestnictwa w obrocie znaczną ilością substancji psychotropowej, przy czym sprawcy uczynili sobie z tego stałe źródło dochodu tj. z art. 56 ust. 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 kk i art. 65 § 1 kk. Natomiast czyny z pkt IV i V polegały na posiadaniu znacznej ilości amfetaminy i ziela konopi innych niż włókniste z art. 62 ust. 2 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Nadto E. Z. działał w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk.</p> <p>c/ Wymierzone kary S. R.: I - 4 lat pozbawienia wolności i 50 stawek grzywny po 100 zł każda, II - 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i 70 stawek grzywny po</p>	

	<p>100 zł każda, IV - roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, są odpowiednie do dużej szkodliwości społecznej czynów, rodzaju i ilości narkotyków, dużej winy sprawcy i osiągniętych korzyści. Nadto słusznie orzeczono kary łączne 6 lat pozbawienia wolności i 100 stawek grzywny po 100 zł każda na zasadzie asperacji kar z uwagi na związek czasowy i przedmiotowy przestępstw. Kary te nie są nadmiernie łagodne ani surowe i ich ukształtowanie czyni zadość potrzebom prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk. obrońca nie wskazał okoliczności, które należałoby dodatkowo uwzględnić. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że tylko surowe kary bezwzględne pozbawienia wolności są właściwe i celowe, a w konsekwencji sprawiedliwe. Słusznie orzeczono także o przepadu równowartości osiągniętej korzyści majątkowej /ale konieczna była zmiana jej wysokości/, dowodach rzeczowych i obciążono oskarżonego kosztami sądowymi.</p> <p>d/ W świetle rozważań z części 3 pkt 4 brak było podstaw do złagodzenia E. Z. kary pozbawienia wolności za czyn z pkt V a także kary łącznej.</p>	
<p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>	<p>1/ Zmiana stanu prawnego od 24.06.2020 r.</p> <p>2/ Brak stałego źródła dochodu z czynu z pkt I.</p>	

	Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
	1/ Od 24.06.2020 r. podwyższono karę za czyn ciągły i zaostrzono zasady wymiaru kary łącznej. 2/ Wytwarzanie amfetaminy samoistnie nie powodowało zysków, tylko koszty. Dochody przynosiła sprzedaż narkotyków.	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
	<u>W punkcie II utrzymano w mocy wyrok w pozostałej części w stosunku do S. R. (1) i w pozostałej zaskarżonej części w stosunku do E. Z. (1) – tj. częściowo co do pkt I-XI.</u>	
	Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
	Powody wskazano w części 3 tj. nieuwzględnienie apelacji obrońców i częściowo prokuratora.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	
	W pkt I zmieniono zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych S. R. (1) i E. Z. (1) w ten sposób, że:	

a) co do czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie I obu oskarżonym wyeliminowano sformułowanie „czyniąc sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu”, z kwalifikacji prawnej i podstawy prawnej wymiaru kar wyeliminowano art. 65 § 1 k.k., przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę prawną wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r.;

b) co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie II S. R. (1) przyjęto, że został on popełniony w okresie od 27 lipca 2018 r. do 2 marca 2019 r. wspólnie i w porozumieniu z E. Z. (1), ustalono ilość wprowadzonego do obrotu siarczanu amfetaminy na 58.546,94 gramy, uczestniczenie oskarżonych w obrocie znaczną ilością zasadowej amfetaminy w ilości 11,5 litra, dodatkowo udział oskarżonego w transakcjach wymienionych w opisie czynu w punktach 4, 13, 14, 15, 18, 20, 31, 32, 34, od 37 do 40, od 42 do 45 i od 47 do 52, a nadto przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę prawną wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r.;

c) co do czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie III E. Z. (1) przyjęto, że został on popełniony w okresie od 27 lipca 2018 r. do 2 marca 2019 r. wspólnie i w porozumieniu ze S. R. (1), ustalono ilość wprowadzonego do obrotu siarczanu amfetaminy na 58.546,94 gramy, uczestniczenie oskarżonych w obrocie znaczną ilością zasadowej amfetaminy w ilości 11,5 litra, dodatkowo udział S. R. (1) w transakcjach wymienionych w opisie czynu w punktach 4, 13,

	<p>14, 15, 18, 20, 31, 32, 34, od 37 do 40, od 42 do 45 i od 47 do 52, a nadto przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. kwalifikację prawną i podstawę prawną wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r.;</p> <p>d) w punkcie VI przyjęto na mocy art. 4 § 1 k.k. podstawę prawną wymiaru kar łącznych obu oskarżonym w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r.;</p> <p>e) w punkcie IX ustalono przepadek równowartości osiągniętych korzyści majątkowych od obu oskarżonych w kwotach po 146.367,35 (sto czterdzieści sześć tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem i 35/100) zł każda.</p>	
	Zwięźle o powodach zmiany	
	<p>a/ Odnośnie czynu I wyeliminowanie wskazanego sformułowania, a z kwalifikacji prawnej i podstawy prawnej wymiaru kar wyeliminowanie art. 65 § 1 k.k. – wynika z tego, że wytwarzanie amfetaminy samoistnie nie powodowało zysków, tylko koszty dla sprawców. Dochody przynosiła im dopiero sprzedaż narkotyków. Przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy prawnej wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r. – wypływa z podwyższenia od 24.06.2020 r. kary za czyn ciągły / dodano art. 57b kk/ i zaostrzenia zasad wymiaru kary łącznej / zmieniony art. 86 § 1 kk stanowi, że karę łączną wymierza się powyżej najwyższej z kar jednostkowych/.</p> <p>b/ Przyjęcie, że czyn z pkt II został popełniony w okresie od 27 lipca</p>	

2018 r. do 2 marca 2019 r. wspólnie i w porozumieniu z E. Z., ustalenie ilość wprowadzonego do obrotu siarczanu amfetaminy na 58.546,94 gramy, uczestniczenie oskarżonych w obrocie znaczną ilością zasadowej amfetaminy w ilości 11,5 litra, dodatkowo udział osk. S. R. w transakcjach wymienionych w opisie czynu w punktach 4, 13, 14, 15, 18, 20, 31, 32, 34, od 37 do 40, od 42 do 45 i od 47 do 52 – wynika z analizy z części 3.

Przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy prawnej wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r. – wpływa z podwyższenia od 24.06.2020 r. kary za czyn ciągły /dodano art. 57b kk/ i zaostrzenia zasad wymiaru kary łącznej /zmieniony art. 86 § 1 kk stanowi, że karę łączną wymierza się powyżej najwyższej z kar jednostkowych/.

c/ Przyjęcie, że czyn z pkt III został popełniony w okresie od 27 lipca 2018 r. do 2 marca 2019 r. wspólnie i w porozumieniu z S. R., ustalenie ilość wprowadzonego do obrotu siarczanu amfetaminy na 58.546,94 gramy, uczestniczenie oskarżonych w obrocie znaczną ilością zasadowej amfetaminy w ilości 11,5 litra, dodatkowo udział S. R. w transakcjach wymienionych w opisie czynu w punktach 4, 13, 14, 15, 18, 20, 31, 32, 34, od 37 do 40, od 42 do 45 i od 47 do 52 – wynika z analizy z części 3.

Przyjęcie kwalifikacji prawnej i podstawy prawnej wymiaru kar w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r. – wpływa z podwyższenia od 24.06.2020 r. kary za czyn ciągły /dodano art. 57b kk/ i zaostrzenia zasad wymiaru kary łącznej /zmieniony art. 86

	<p>§ 1 kk stanowi, że karę łączną wymierza się powyżej najwyższej z kar jednostkowych/.</p> <p>d/ Przyjęcie podstawy prawnej wymiaru kar łącznych obu oskarżonym w brzmieniu ustawy obowiązującym do dnia 23.06.2020 r. – wypływa z podwyższenia od 24.06.2020 r. kary za czyn ciągły / dodano art. 57b kk/ i zaostrzenia zasad wymiaru kary łącznej / zmieniony art. 86 § 1 kk stanowi, że karę łączną wymierza się powyżej najwyższej z kar jednostkowych/.</p> <p>e/ Ustalenie przypadku równowartości osiągniętych korzyści majątkowych od oskarżonych w kwotach po 146.367,35 zł każda – wynika z analizy z części 3.</p>
--	--

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
	Zwięźle o powodach uchylenia	
	Nie dotyczy	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	
	Zwięźle o powodach uchylenia	
	Nie dotyczy	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania Nie dotyczy	
	Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
	Nie dotyczy	
4.1.	Nie dotyczy	
	Zwięźle o powodach uchylenia	
	Nie dotyczy	
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
Nie dotyczy		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
<i>Koszty Procesu</i>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	zasądzono na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: od S. R. (1) kwotę 2600 zł i od E. Z. (1) kwotę 3000 zł tytułem opłat oraz przypadające na nich wydatki Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze w oparciu o treść art. 633 kpk, art. 634 kpk i art. 635 kpk.

PODPIS

Przemysław Filipkowski

Anna Nowakowska Dorota Radlińska

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. S. R. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty I, II, IV, VI, VIII, IX, X oraz XI wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
	x w części	x	co do winy
		#	
		#	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
x	Uchylenie	x	zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. E. Z. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty I, III, VI, IX, X i XI wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
	x w części	x	co do winy
		#	
		#	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	x
		zmiana

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	3

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. E. Z. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty I, III, V, VI, IX, X i XI wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
	x w części	x	co do winy
		x	
		#	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
x	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	x
		zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	4
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty I, II, III, VI, VII, IX wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
x na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
	x w części	x	co do winy
		#	
		#	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów		

	postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<i>1.4. Wnioski</i>			
x	uchylenie	#	zmiana